

นิพนธ์ต้นฉบับ**Original Article****การศึกษาการเฝ้าระวังโรคอุจาระร่วงอย่างแรงในโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ.2535****Surveillance of Severe Diarrhea at Community Hospitals,
Nakhon Ratchasima Province, 1992**

สุขัญญา มนิตรศิริกุล

Suchanya Manitsirikul

นิมนานุ พรายน้ำ

Nimnuual Prainum

สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 5 นครราชสีมา

Office of Communicable Disease Control

Region 5, Nakhon Ratchasima

บทคัดย่อ

ได้ทำการศึกษาการเฝ้าระวังโรคอุจาระร่วงอย่างแรงในโรงพยาบาลชุมชนของจังหวัดนครราชสีมาปี พ.ศ.2535 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลและสอบถามรายละเอียดจากผู้เกี่ยวข้องที่เชื่อถือได้ โดยคัดเลือกโรงพยาบาลชุมชนที่มีอัตราป่วยโรคอุจาระร่วงอย่างแรงสูงสุด 4 อันดับแรกของปี พ.ศ.2534

จากการศึกษาพบว่าโรงพยาบาลชุมชนทั้ง 4 แห่ง มีการเฝ้าระวังโรคอุจาระร่วงอย่างแรงในผู้ป่วยโรคอุจาระร่วงที่รับบริการในสถานบริการ โดยการส่งอุจาระเพาะเชื้อ (Rectal swab culture = RSC) ซึ่งสัดส่วนร้อยละของการส่ง RSC ของโรงพยาบาลชุมชนทั้ง 4 แห่งเรียงลำดับตามอัตราป่วยมีค่าดังนี้ 84.50, 66.18, 73.98 และ 53.10 และสัดส่วนร้อยละของผู้ป่วยโรคอุจาระร่วงอย่างแรงที่พบได้จากผู้ป่วยโรคอุจาระร่วงมีค่าดังนี้ 1.36, 0.009, 0.02 และ 1.02 ตามลำดับ

ABSTRACT

The study of severe diarrheal disease surveillance was performed in 4 community hospitals of Nakhon Ratchasima, 1992. The selected hospitals were the top 4 facilities that reported the highest incidence of severe diarrhea in 1992.

The study disclosed that the surveillance activity was done in all diarrheal disease cases seeking medical services in the hospitals by rectal swab culture (RSC). The percentage of the diarrhea patients who were sent for RSC was 84.50, 66.18, 73.98 and 53.10 respectively. The percentage of the severe diarrhea detected from all cases of diarrhea at each hospitals was revealed as 1.36, 0.009, 0.02 and 1.02 respectively.

บทนำ

โรคอุจจาระร่วงอย่างแรงเป็นปัญหาสำคัญยิ่งต่อ งานสาธารณสุขของประเทศไทยและมีผลกระทบต่อ เศรษฐกิจของประเทศ โดยในปี พ.ศ.2534 มีรายงานผู้ป่วยทั้งหมด 4,611 ราย ตาย 2 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 8.10 ต่อประชากรแสนคน อัตราตาย 0.04 ต่อประชากรแสนคน ผู้ป่วยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ⁽¹⁾ โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออนันพบวังหัวดันครราชสีมา ยังมีอัตราป่วยในแต่ละปีค่อนข้างสูง (ปี 2532, 2533, 2534 คือ 3.13, 9.33 และ 9.64 ตามลำดับ) และมักพบผู้ป่วยในพื้นที่เดิม⁽²⁾

อาการนำอย่างหนึ่งของโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงคือ การถ่ายเหลว จึงนำมาสามารถในการเร่งรัดป้องกันและควบคุมโรคอุจจาระร่วงอย่างแรง โดยเก็บอุจจาระผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงทุกรายที่มาสถานบริการส่งตรวจเพาะเชื้อ⁽³⁾ คือการทำ Rectal swab culture (RSC) เพื่อเป็นการค้นหาผู้ป่วย ซึ่งมาตรการนี้ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง⁽⁴⁾

อย่างไรก็ตาม จากรายงานผู้ป่วยในโรงพยาบาลชุมชนพบว่าแนวโน้มของโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงยังคงสูง ตั้งนั้น เมื่อทราบถึงรายละเอียดและปัญหาของมาตรการการเฝ้าระวังโรคแล้ว จึงได้ทำการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคกับอัตราป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแรง ในโรงพยาบาลชุมชนของจังหวัดนราธิวาส

2. เพื่อใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมด้านการเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงอย่างแรง ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีการศึกษา

ผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงทั้งหมดจากโรงพยาบาลชุมชนของจังหวัดนราธิวาสที่มีอัตราป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงสูงสุด 4 อันดับแรกในปี พ.ศ.2534 ดังนี้ โรงพยาบาล ก. คือ โรงพยาบาลชุมชนที่มีอัตราป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงปีพ.ศ.2534 สูงเป็นอันดับหนึ่ง

โรงพยาบาล ข. คือ โรงพยาบาลชุมชนที่มีอัตราป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงปีพ.ศ.2534 สูงเป็นอันดับสอง

โรงพยาบาล ค. คือ โรงพยาบาลชุมชนที่มีอัตราป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงปีพ.ศ.2534 สูงเป็นอันดับสาม

โรงพยาบาล ง. คือ โรงพยาบาลชุมชนที่มีอัตราป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงปีพ.ศ.2534 สูงเป็นอันดับสี่

ผลการศึกษา

1. ผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงทั้งหมดของโรงพยาบาลชุมชนทั้ง 4 แห่งที่คัดเลือก มีรวม 3,364 ราย โดยในจำนวนนี้ เป็นผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแรง 22 ราย (ร้อยละ 0.65) แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสถานบริการ จะมีความแตกต่างกันคือ โรงพยาบาล ข. และโรงพยาบาล ค. มีสัดส่วนของผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงเพียงร้อยละ 0.009 และ 0.20 ตามลำดับ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนที่พบริพภัต์ในโรงพยาบาล ก. และโรงพยาบาล ง. ซึ่งมีถึงร้อยละ 1.36 และ 1.02 ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

2. การส่งอุจจาระเพาะเชื้อในผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วง

มีการส่งตรวจส่วนใหญ่เพียงร้อยละ 65.93 ซึ่ง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแย่งเปลี่ยนเทียบระหว่าง รพช. 4 แห่ง

สถานบริการ	จำนวนผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วง	ผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงอย่างแย่ง	
		จำนวน	%
โรงพยาบาล ก.	587	8	1.36
โรงพยาบาล ข.	1,106	1	0.009
โรงพยาบาล ค.	492	1	0.02
โรงพยาบาล ง.	1,179	12	1.02
รวม	3,364	22	0.65

หมายความว่ามีสัดส่วนของการขาดการส่งตรวจถึงร้อยละ 34.07 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสถานบริการจะให้ภาพที่ชัดเจนมาก คือ โรงพยาบาล ก. มีการส่งอุจจาระเพาะเชื้อมากที่สุด คือร้อยละ 84.50 รองลงมาคือ โรงพยาบาล ค. ร้อยละ 73.98 และโรงพยาบาล ข. ร้อยละ 66.18 ที่น้อยที่สุดคือ โรงพยาบาล ง. มีเพียงร้อยละ 53.10 (ตารางที่ 2)

3. จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณากลุ่มอายุของผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วง โดยแบ่งพิจารณาเป็น 8 กลุ่มอายุ ส่วนใหญ่คือร้อยละ 31.2 เป็นผู้ป่วยที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี รองลงมาคือร้อยละ 14.8 เป็นผู้ป่วยที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป และร้อยละ 11.6 เป็นผู้มีอายุระหว่าง 25-34 ปี ส่วนกลุ่มอายุอื่นๆ จะมีสัดส่วนใกล้เคียงกันคือประมาณร้อยละ 9 ยกเว้น รพ.ง. ที่มีสัดส่วนผู้ป่วยใน

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนการส่งอุจจาระเพาะเชื้อในผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วง

สถานบริการ	การส่งตรวจ		ขาดส่ง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
โรงพยาบาล ก.	496	84.50	91	15.50	587	17.45
โรงพยาบาล ข.	732	66.18	374	33.82	1,106	32.88
โรงพยาบาล ค.	364	73.98	128	26.02	492	14.62
โรงพยาบาล ง.	626	53.10	553	46.90	1,179	35.05
รวม	2,218	65.93	1,146	34.07	3,364	100.00

ตารางที่ ๓ ผลผลันพนักป่ายโรคอุจจาระร่วงจำพวกกลุ่มอาชญาปรีบระห่ำ ราย ๔ แห่ง

สถานบริการ	รพ. ก			รพ. ข			รพ. ค			รพ. ง			รวม			
	กลุ่มอายุ (ปี)	ชาย	หญิง	รวม %	ชาย	หญิง	รวม %	ชาย	หญิง	รวม %	ชาย	หญิง	รวม %	ชาย	หญิง	รวม %
ต่ำกว่า ๕ ปี	118	72	190	32.4	217	160	377	34.1	94	63	157	31.9	190	134	324	27.5
5 - 14	34	28	65	11.1	73	49	122	11.1	18	20	38	7.7	50	35	85	7.2
15 - 24	16	30	46	7.8	27	27	54	4.9	18	16	34	6.9	56	100	156	13.2
25 - 34	22	30	52	8.8	40	51	91	8.2	20	46	66	13.4	68	112	180	15.3
35 - 44	27	29	56	9.5	31	36	67	6.0	25	30	55	11.2	43	69	112	9.5
45 - 54	16	22	38	6.5	25	47	72	6.5	16	17	33	6.7	43	52	95	8.0
55 - 64	10	41	51	8.7	46	77	123	11.1	17	26	43	8.7	31	52	83	7.0
65 ปีขึ้นไป	22	67	89	15.2	71	129	200	18.1	14	52	66	13.5	51	93	144	12.3
รวม	268	319	587	100	530	576	1106	100	222	270	492	100	532	647	1179	100

Surveillance of Severe Diarrhea at Community Hospitals, Nakhon Ratchasima, 1992 233

กลุ่มไข้แรงงาน คือกลุ่มอายุ 15-34 ปี ค่อนข้างสูงกว่า รพ. อื่นๆ อีก 3 แห่งคือร้อยละ 15.3 เมืองจาก รพ. ทั้งเป็น รพ. ในพื้นที่ที่มีโรงงานเป็นจำนวนมาก

4. จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มอาชีพ ของผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วง ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.6 จะ เป็นผู้ที่อยู่ในปกครอง (ซึ่งสอดคล้องกับตารางที่ 3) รองลงมาคือกลุ่มของผู้ทำนา ร้อยละ 31.1 และทำไร่ ร้อยละ 10.6 ที่น้อยที่สุด คือกลุ่มของ สมณะ ผู้ทำ งานบ้าน และค้าขาย คือเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.1, 1.2 และ 1.3 ตามลำดับ

วิจารณ์ผล

1. การเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงอย่างแรง
จากกลุ่มผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วง โดยการส่งอุจจาระ

ให้เข้าไปยังห้องปฏิบัติการเพื่อการตรวจเชิงทางเคมีและทางเชื้อรา

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงจำแนกกลุ่มอาชีพ เปรียบเทียบระหว่าง รพ. ที่ 4 แห่งนี้ กับ

รพ. เพาะเชื้อ (Rectal swab culture) จะเห็นได้ว่า รพ. ก มีสัดส่วนการส่งตรวจมากที่สุดคือร้อยละ 84.50 และ พนักงานป้ายโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงถึงร้อยละ 1.36 ใน รพ. อีก 3 แห่งก็จะได้ค่าของ การพบผู้ป่วยใน ทำงานของเดียวกัน เนพาะ รพ. มีสัดส่วนการส่งตรวจ น้อยที่สุด แต่มีการพบผู้ป่วยเป็นอันดับ 2 เมืองจากผู้ ป่วยส่วนหนึ่งเป็นผู้ป่วยที่มีการส่งต่อ ดังนั้นจึง สามารถสรุปได้ว่า ในพื้นที่ได้มีความครอบคลุมของ การทำ Rectal swab culture เพื่อการเฝ้าระวังโรค อุจจาระร่วงอย่างแรง จะสามารถค้นหาผู้ป่วยได้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การที่มีผู้ป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงในกลุ่ม อายุต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มอายุ 65 ปีขึ้นไปสูงนั้น เมื่อ พิจารณาแล้ว จะเห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มอายุนี้จัดอยู่ใน

อาชีพ	สถานบริการ					
	รพ. ก จำนวน	รพ. ก %	รพ. ข จำนวน	รพ. ข %	รพ. ค จำนวน	รพ. ค %
ในปกครอง	240	40.9	487	44.0	184	37.4
ทำนา	162	27.6	465	42.0	201	40.8
ทำไร่	13	2.2	-	-	7	1.4
รับจำนำ	77	13.1	20	1.8	28	5.7
ข้าวชาการ	20	3.4	30	2.7	24	4.9
ค้าขาย	10	1.7	9	0.8	6	1.2
สมณะ	2	0.3	24	2.2	3	0.6
งานบ้าน	14	2.4	8	0.7	4	0.8
ไม่ทราบ	49	8.4	63	5.8	35	7.2
รวม	492	100	1106	100	587	100
					1179	100
					3364	100

กลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาหารบริโภคเอง จะต้องมีผู้ประกอบอาหารให้ ซึ่งผู้ประกอบการนี้เองที่อาจจะเป็นผู้นำเข้าก่อให้เกิดอาการของโรคอุจจาระร่วงมา สู่กลุ่มอายุทั้ง 2 ที่มีความด้านทานกันต่อโรคต่าง ดังนั้น กลุ่มผู้ประกอบอาหารจึงเป็นกลุ่มที่ควรจะได้มีการดำเนินการด้านเฝ้าระวังด้วย⁽⁵⁾

ผลการศึกษาวิจัยสามารถอ่านรายละเอียดคือ

1. ด้านการควบคุมโรค

ซึ่งประเด็นให้เห็นถึงความสำคัญของมาตรการ

เฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงที่รับบริการในโรงพยาบาลชุมชน หากดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพก็จะสามารถลดพนักงานได้มาก และมีประโยชน์ในการควบคุมโรคไม่ให้แพร่กระจายไปยังกันการระบาดของโรคได้

2. ด้านการพัฒนาสถานะรับสุขภาพ

จากการศึกษาจำแนกตามกลุ่มอายุของผู้ป่วย โรคอุจจาระร่วง พบรากลุ่มอายุต่ำกว่า 5 ปียังมีอัตราป่วยที่สูง นับว่าเป็นปัญหาสาธารณสุขของพื้นที่ที่ควรจะได้ดำเนินการที่เหมาะสมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือการปฏิบัติงานเรื่องโรคอุจจาระร่วงสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย; 2536.
- พัฒน์ สุจันวงศ์. โรคติดต่อและการควบคุมป้องกัน. กรุงเทพฯ: 0.5 PRINTENG HOUSE; 2525:34-42.
- ศูนย์ประสานงานทางวิชาการโรคติดต่อ กรมควบคุมโรคติดต่อ. สรุปสถานการณ์โรคติดต่อที่สำคัญประจำปี 2534. (เอกสารอัสดงสำเนา).
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส. สรุประยงานการเฝ้าระวังโรคประจำปี 2534. (เอกสารอัสดงสำเนา).
- สุชัญญา มนิตย์ศิริกุล, สมศักดิ์ นิลพันธุ์. การเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงอย่างแรงในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ศรีนคินทร์เวชสาร 2535;7:134 - 139.

รายการ	จำนวน										
๑๗๖	๐๘๖	๕๓๒	๒๙๙	๔๕๖	๑๙๗	๑๖๔	๗๘	๘๐๖	๖๖๙	๑๖๒	๑๖๒
๑๑๖	๓๖๓	๕๙๕	๘๑๕	๘๔๙	๑๑๖	๗๒๓	๑๙๙	๑๗๙	๑๙๙	๑๙๙	๑๙๙
๒๐๑	๗๒	๑๔๗	๙๖	๑๔๓	๗๓	๑๔๓	๗๓	๑๔๓	๗๓	๑๔๓	๗๓
๑๗๖	๗๒๑	๑๔๙	๙๙	๑๔๙	๗๓	๑๔๙	๗๓	๑๔๙	๗๓	๑๔๙	๗๓
๑๗๖	๒๗๗	๑๔๙	๙๙	๑๔๙	๗๓	๑๔๙	๗๓	๑๔๙	๗๓	๑๔๙	๗๓